

EU og internationalt
Den 29. september 2016
MFVM 142

SAMLENOTAT
Rådsmøde (miljø) den 17. oktober 2016

1. Biodiversitetskonventionens 13. partskonference (COP13), Cartagena-protokollens 8. partsmøde (COPMOP8) og Nagoya-protokollens 2. partsmøde (COPMOP2)
– *Vedtagelse af rådskonklusioner*
Intet KOM-nr. *Side 2*
2. Bæredygtig vandforvaltning
– *Vedtagelse af rådskonklusioner*
Intet KOM-nr. *Side 9*

NOTAT OM RÅDSMØDE (miljø) den 17. oktober 2016

1. Biodiversitetskonventionens 13. partskonference (COP13), Cartagena-protokollens 8. partsmøde (COPMOP8) og Nagoya-protokollens 2. partsmøde (COPMOP2)

Revideret notat.

Resumé

Det slovakiske formandskab har den 8. juli fremlagt forslag til rådskonklusioner med den overordnede forhandlingslinje for EU's deltagelse ved Biodiversitetskonventionens 13. partskonference (COP13), Cartagena-protokollens 8. partsmøde (COPMOP8) og Nagoya-protokollens 2. partsmøde (COPMOP2). Forslaget til konklusioner understreger parternes forpligtigelser til at implementere konventionens strategiske plan og dens 20 Aichi-mål, som har til hensigt at standse tilbagegangen af den biologiske mangfoldighed senest i 2020. For så vidt angår COP13, vil de vigtigste spørgsmål for EU være evaluering af parternes implementering af den strategiske plan, herunder implementering af verdensmål for bæredygtig udvikling samt behovet for at styrke implementering af målene for ressourcemobilisering relateret til biodiversitet, herunder øge de finansielle strømme til ulandene fra flere kilder og den nationale finansiering af den strategiske plan. Der er desuden fokus på, hvordan parterne kan styrke deres implementering af den strategiske plan, bl.a. ved at integrere hensynet til biodiversitet i sektorer som landbrug, skovbrug, fiskeri og turisme, men også i relation til andre relevante sektorer. Der lægges op til, at der vedtages en plan for genopretning af ødelagte økosystemer, samt at der udvikles anbefalinger til beskyttelse af bestøvere. Rådskonklusionerne fremhæver, at Paris-aftalen og implementering af de globale bæredygtighedsmål, med fremhævelse af særligt mål 14 og 15, vil bidrage til implementering af den strategiske plan. Forslaget lægger op til, at parternes afrapporteringsforpligtelser er harmoniseret med afrapporteringer relateret til konventionens protokoller og så vidt mulig med de globale bæredygtighedsmål og andre biodiversitetsrelaterede konventioner. Endvidere fremhæves færdiggørelsen af en beskrivelse af økologisk og biologisk signifikante marine områder (EBSA'er), samt nødvendigheden af at udvikle en mekanisme, der kan udveksle informationer om invasive arter, der stammer fra kommerciel handel.

I forbindelse med Nagoya-protokollens COPMOP2 opfordres parterne til at ratificere protokollen og sikre den nødvendige lovgivning samt rapportere herom under det webbaserede informationssystem (clearing house mekanisme) og til protokollens sekretariat.

I forhold til Cartagena-protokollens COPMOP8 opfordres parterne til at foretage nødvendige skridt til at styrke og implementere Cartagena-protokollen.

Regeringen støtter forslaget til rådskonklusioner.

Baggrund

Den 8. juli 2016 fremlagde det slovakiske formandskab udkast til rådskonklusioner vedr. Biodiversitetskonventionens 13. partskonference (COP13), Cartagena-protokollens 8. partsmøde (COPMOP8) samt Nagoya-protokollens 2. partsmøde (COPMOP2).

FN's Biodiversitetskonvention (UNCBD) udgør rammen om det globale biodiversitetssamarbejde, som blev vedtaget på FN's Verdenstopmøde om miljø og udvikling i 1992, sammen med Klimakonventionen (UNFCCC) og Ørkenkonventionen (UNCCD). Den er ratificeret af alle verdens lande med undtagelse af USA. Konventionen har tre overordnede formål: 1) bevarelse af biodiversiteten, 2) bæredygtig udnyttelse af biodiversiteten og 3) fair udbyttedeling i forbindelse med udnyttelsen af biodiversiteten. I 2010 vedtog parterne en strategisk plan indeholdende 20 mål, de såkaldte Aichi-mål, der samlet skal standse tabet af biodiversitet senest i 2020.

Forhandlingerne af rådskonklusionerne foregår i Rådets arbejdsgruppe for miljø (WPE) den, 19. og 28. september 2016 og forventes vedtaget på rådsmøde (miljø) den 17. oktober 2016.

Formål og indhold

Rådskonklusionerne har til formål at fastlægge den overordnede forhandlingslinje for EU's deltagelse COP13, COPMOP8 og COPMOP2 i Cancun, Mexico, 4.-17. december 2016.

Rådskonklusioner for Biodiversitetskonventionens 13. partskonference

Evaluering af den strategiske plan har vist, at parterne er langt fra at nå målet om at standse tabet af biodiversitet i 2020, og rådskonklusionerne understreger, at COP13 er en vigtig milepæl. Der er behov for at højne ambitionsniveauet for parternes indsats, og rådskonklusionerne udtrykker et behov for, at SBI (Subsidiary Body of Implementation) på sit andet møde overvejer nødvendige skridt til opfølgning på den strategiske plan. Implementering af Paris-aftalen og verdensmålene, især mål 14 (beskyttelse af terrestrisk biodiversitet) og 15 (beskyttelse af marin biodiversitet), anses som bidrag hertil. Der lægges i rådskonklusionerne op til, at COP13 skal forholde sig til forberedelserne af opfølgningen på den strategiske plan, når den udløber i 2020. Rådskonklusionerne byder det mexicanske CBD-formandskabs initiativ om et højniveausegment forud for COP13 velkommen.

Et centralt redskab til fuld implementering af den strategiske plan er integration af hensynet til biodiversitet (mainstreaming) i og på tværs af forskellige sektorer med særligt fokus på landbrug, skovbrug, fiskeri og turisme samt sektorer som energiudvindingsindustrien, energiinfrastruktur, fabriksproduktion, og byggesektoren. Rådskonklusionerne opfordrer parterne til at fremme integrerede politikker og passende incitament, for herigennem at bidrage til at beskytte og forbedre den biologiske mangfoldighed og økosystemtjenester. Af rådskonklusionerne fremgår det, at mainstreaming af biodiversitet giver nye muligheder for alle økonomiske sektorer, herunder ikke mindst privatsektoren og påpeger vigtigheden af juridiske instrumenter og god regeringsførelse for integration af biodiversitetshensyn i relevante sektorer. Virksomheder opfordres til at tilslutte sig 'The Natural Capital Protocol' samt at integrere biodiversitet i deres forretningsplaner og informere om deres bidrag til den strategiske plan og verdensmålene til konventionens sekretariat. Rådskonklusionerne understreger, at nationale biodiversitetsstrategier og indsatsplaner er vigtige instrumenter for mainstreaming, og at mainstreaming i økonomiske sektorer ligeledes kan bidrage til yderligere finansiering af den strategiske plan.

Rådskonklusionerne understreger behovet for at styrke implementering af målene for ressourcemobilisering relateret til biodiversitet, og det fremhæves, at finansiering skal komme fra flere kilder, inklusiv fra den private sektor og fra innovative finansielle mekanismer, samt gennem synergi med andre processer, herunder opfyldelse af verdensmålene og Paris-aftalen. Rådskonklusionerne tilskynder medlemsstaterne og Kommissionen til, i fællesskab, at bidrage til opfyldelsen af målene om ressourcemobilisering. Af konklusionerne fremgår desuden en opfordring til COP13 om at fremsætte et fireårigt rammeprogram for effektiv brug af GEF'ens trust fund under den syvende periode (2018-2022).

I relation til 'Free Prior and Informed consent' bekræfter konklusionerne, at den person, som besidder traditionel viden, har retten i forhold til at tillade adgang til denne viden, såfremt de korrekte procedurer ikke følges. Desuden noteres det, at parterne benytter sig af forskellige begreber, og at nogle parter har behov for at få yderligere information om begrebets implikationer. Det overvejes at indstille til CBD sekretariatet at udarbejde en uafhængig analyse af dette.

Derudover fokuserer rådskonklusionerne på følgende kernelementer:

- Støtter yderligere synergi mellem Biodiversitetskonventionen og dens protokoller for at fremme effektivitet.
- Støtter udviklingen af anbefalinger om beskyttelse, bæredygtig forvaltning samt udvikling af strategier og planer med henblik på at beskytte bestøvere.
- Fremhæver sammenhængen mellem biodiversitet, klimaforandringer og -tilpasning, og forebyggelse af naturkatastrofer, og opfordrer til at integrere forvaltning af økosystemer i klimaplanlægning og – politikker og støtter udvikling af guidelines til brug for udformning og implementering af økosystembaseret klimaløsninger.

- Fremhæver nødvendigheden af at styrke genopbygningen af ødelagte økosystemer og støtter vedtagelsen af en fleksibel handlingsplan herom. Rådskonklusionerne anerkender, at økosystemer har en vigtig betydning for fattigdomsbekæmpelse, klimatilpasning og forebyggelse af klimaforandringer.
- Understreger, at et effektivt samarbejde mellem biodiversitetsrelaterede konventioner er afgørende for fuld implementering af den strategiske plan, og at harmonisering af rapporteringsprocesser blandt biodiversitetsrelaterede konventioner og Verdensmålene (SDG'erne) er vigtig, samt at yderligere afrapporteringsforpligtelser bør undgås.
- Fremhæver vigtigheden af den globale tilstandsrapport under IPBES (Intergovernmental Platform on Biodiversity and Ecosystem Services) som et betydeligt bidrag til den globale fremskridtsvurdering af den strategiske plan.
- Støtter den tekniske og videnskabelige proces med at beskrive økologisk og biologisk signifikante havområder (EBSA), da det bidrager til opfyldelsen af den strategiske plan, samt anerkender betydningen af, at den nordøstatlantiske region afslutter arbejdet med at identificere disse områder, således at en opdateret områdeliste stilles til rådighed for alle relevante institutioner. Beskrivelsen af EBSA'er inden for national jurisdiktion skal involverer den pågældende stat.
- Ser frem til udvikling af en mekanisme, der understøtter udveksling af information om invasive arter, som stammer fra handelsaktiviteter.
- Opfordrer til udvikling af vejledning om risikovurdering af syntetisk biologi, så snart en definition og konkrete behov foreligger. Rådskonklusionerne henviser til det igangværende arbejde med vurdering af LMO (levende modificerede organismer) under Cartagena-protokollen, og understreger betydningen af at tage hensyn til socioøkonomiske, kulturelle og etiske overvejelser i forbindelse med forskningsaktiviteter.
- Gentager vigtigheden af kapacitetsopbygning i forhold til parternes implementering af den Strategiske Plan.

Rådskonklusioner for Cartagena-protokollens 8. partsmøde

Rådskonklusionerne understreger vigtigheden af effektiv implementering af protokollen og behovet for fremdrift i forhold til gennemførelsen af den Strategiske Plan. Konklusionerne opfordrer parterne til at inkludere biosikkerhed i deres nationale biodiversitetsstrategier. Det beklages i rådskonklusionerne, at meget få parter har udarbejdet deres nationale rapporter, og parterne opfordres til at indsende deres rapporter så hurtigt som muligt.

Herudover tages analysen af den tredje nationale rapport til den tredje vurdering og kontrol af protokollen og midtvejsevalueringen af den strategiske plan til efterretning i rådskonklusionerne. Endvidere opfordrer rådskonklusionerne parterne til at overveje at prioritere de operationelle mål i relation til udviklingen af biosikkerhedsreguleringen, risikovurdering, opsporing og identifikation af LMO samt offentlig bevidsthed og uddannelse i den tilbageværende tid for den strategiske plan med henblik på at gennemføre implementeringen af protokollen. Rådskonklusionerne understreger den afgørende betydning af den proportionelle miljømæssige risikovurdering i forbindelse med at træffe beslutninger om LMO.

Rådskonklusionerne gentager behovet for kapacitetsopbyggende aktiviteter, der har til formål at understøtte yderligere udvikling og implementering af Cartagena-protokollen og i denne sammenhæng vigtigheden af at evaluere og forbedre rammen og handlingsplanen for kapacitetsopbygning på COPMOP 8.

Rådskonklusionerne hilser de seneste ratifikationer af den supplerende Nagoya-Kuala Lumpur-protokol om ansvarlighed og godtgørelse velkommen, og understreger behovet for at fremskynde tidspunktet for ikrafttrædelsen af protokollen.

Rådskonklusionerne opfordrer COPMOP8 til at foretage de nødvendige handlinger og beslutninger med henblik på at gennemføre implementeringen af protokollen ved at:

- indstille at parterne som endnu ikke har indsendt deres tredje nationale rapport snarest færdiggør rapporten

- fastsætte en revideret udgave af vejledningen om risikovurdering af LMO og fastlægge processen frem mod at støtte alle parter implementering af Cartagena-protokollens bestemmelser om risikovurdering og risikostyring;
- fastlægge yderligere nødvendige skridt frem mod opfyldelsen af det operationelle mål 1.7 i Cartagena-protokollens strategiske plan (2011-2020) vedrørende socioøkonomiske hensyn;
- fremme en stigende effektiv anvendelse af Biosafety Clearing House med henblik på at understøtte adgangen til information om biosikkerhed og at styrke udvekslingen af erfaring med relevans for implementeringen af Cartagena-protokollen;
- overveje nødvendig opfølgning på den samlede informationsmængde på området for utilsigtet grænseoverskridende bevægelse af LMO, beredskabsforanstaltninger samt sporing og identifikation af LMO såvel som på området for transport og indesluttet anvendelse af LMO.

Rådskonklusioner for Nagoya-protokollens 2. partsmøde

Rådskonklusionerne opfordrer parterne til at ratificere protokollen og etablere de nødvendige lovgivningsmæssige rammer, herunder for afrapportering. Det understreges, at brugen af clearing house mekanismen er afgørende for protokollens effektivitet, og opfordrer parterne til at offentliggøre deres informationer. Dertil støtter konklusionerne det fortsatte arbejde i den uformelle rådgivningskomite.

Derudover fokuserer rådskonklusionerne på følgende kernelementer:

- Anser overholdelsesmekanisme som et vigtigt redskab for at sikre effektivitet og overholdelse af protokollen.
- Fremhæver behovet for at fremme og opfordre til forskning som bidrag til beskyttelse og den bæredygtige brug af biodiversitet og opfordrer parterne til at overveje juridiske og regulerende tiltag, der kan give adgang til ressourcer med henblik på ikke-kommerciel brug.
- Støtter den bilaterale tilgang mellem udbyder og forbruger.
- Understreger bl.a. at kontraktbestemmelser og adfærdskodekser er afgørende for en korrekt gennemførelse af protokollen.
- Gentager vigtigheden af at kapacitetsopbygning skal baseres på efterspørgsel, og opfordrer parterne til at identificere behov og muligheder via clearing house mekanismen.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa Parlamentet skal ikke udtale sig om forslaget.

Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

Gældende dansk ret

Den Europæiske Union og alle dens 28 medlemsstater er parter i konventionen om den biologiske mangfoldighed (FN's Biodiversitetskonvention), der trådte i kraft den 29. december 1993, og som er implementeret i EU's Biodiversitetsstrategi for 2020.

Cartagena-protokollen er gennemført i EU ved Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 1946/2003 af 15. juli 2003 om grænseoverskridende overførsler af genetisk modificerede organismer. I Danmark er der fastsat foranstaltninger i relation til forordningen i bekendtgørelse nr. 34 af 19. januar 2012 om grænseoverskridende overførsel af genetisk modificerede organismer (Cartagena-protokollen om biosikkerhed) og om sporbarhed og mærkning af genetisk modificerede organismer.

Nagoya-protokollen er gennemført i EU ved Rådets forordning 511/2014.

Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Beskyttelsesniveauet og andre konsekvenser

Rådskonklusionerne påvirker ikke i sig selv beskyttelsesniveauet i Danmark.

Høring

Sagen har været i høring i miljøspecialudvalget i perioden 22. juli til 2. august 2016.

Det Grønlandske Selvstyre fremhæver, at frivillige vejledninger, der vedrører indhentning og brug af traditionel viden fra oprindelige folk og lokale samfund, skal ske med udgangspunkt i oprindelige folk og lokale samfunds *frivillige* forudgående informeret samtykke.

GL understreger desuden, at *"målsætningerne for Kongerigets Arktiske Strategi gentager Kongerigets forpligtelse til at arbejde aktivt for oprindelige folks rettigheder, herunder bl.a. at "Kongeriget vil medvirke til at styrke oprindelige folks rettigheder i forhandlingerne frem mod en ny, international klimaaf tale, herunder ved at skabe synlighed om oprindelige folks situation, samt arbejde for at principperne i FN-erklæringen om Oprindelige Folks rettigheder" (KAS: 44), samt at "Kongeriget vil fremme og beskytte oprindelige folks rettigheder. Danmark/Grønland arbejder bl.a. for, at principperne udstukket i FN's Erklæring om Oprindelige Folks Rettigheder fra 2007 gennemføres i praksis" (KAS: 51). Vi ønsker således at der arbejdes for at UNDRIP nævnes og at rådskonklusionerne er i tråd med principperne herunder."*

92- gruppen har i et mere generelt høringssvar til Danmarks deltagelse i COP13 tilkendegivet deres foreløbige holdning til rammenotatet, hvor der bl.a. fremsættes ønske om, at regeringen arbejder for, at beslutningerne på partskonferencen får en mere bindende karakter særligt i forbindelse med mainstreaming (integration af hensynet til biodiversitet i sektorer), at parterne vedtager nationale mål for implementering af den strategiske plan inklusiv tidsfaste handlinger, øger ressourcemobilisering inklusiv fra flere kilder, opfølgning på verdensmålene, at beslutninger under Klima- og Biodiversitetskonventionen tænkes sammen, vedtager en kortsigtet, men ambitiøs handlingsplan for naturgenopretning, at afrapporteringsskemaet for 6. landerapport indeholder evaluering af effektiviteten af den nuværende beskyttelse og forvaltning og beskyttelse. 92-gruppen lægger stor vægt på, at regeringen arbejder for oprindelige folks rettigheder. 92-gruppen understreger ligeledes, at det ikke er nok, at den private sektor "opfordres" til at integrere hensynet til biodiversitet. Regeringen bør sikre etablering af de nødvendige rammebetingelser for privatsektoren. Ift. brugen af "free, prior and informed consent" ifm. involvering af oprindelige folk og lokale samfund, understreger 92-gruppen endvidere, at det er vigtigt, at Danmark arbejder for, at dette sikres på alle områder, ikke kun når det drejer sig om de nævnte "frivillige vejledninger".

Sagen blev behandlet i specialudvalget for miljø den 29. september 2016 forud for rådsmøde (miljø) den 17. oktober 2016. Udvalget havde følgende bemærkninger:

Danmarks Naturfredningsforening (DN) påpegede, at det var vigtigt at holde for øje, at vi snart er i 2020, og at vi hverken har gennemført den strategiske plan eller gjort os tanker om den videre proces post-2020. Regeringen blev således opfordret til at styrke ambitionsniveauet, både i FN- og EU-regi, og arbejde for mål med bindende karakter. Derefter spurgte DN ind til, hvordan regeringen vil kunne opfylde målene om bl.a. ressourcemobilisering, eftersom regeringen har valgt at skære de grønne bistandsmidler. DN anbefalede endvidere regeringen til at støtte vedtagelsen af en kortsigtet plan for naturgenopretning på COP13.

92-gruppen gentog DN's bemærkning om, at 2020 er lige om hjørnet, men samtidig er vi langt fra at have gennemført målene. Regeringen blev opfordret til at fremme denne dagsorden både i FN og EU. Fsva. ressourcemobilisering var der forståelse for, at man ønskede, at alle kilder og lande bidrog. Der var enighed omkring privatsektormobilisering, men det blev understreget, at dette forudsætter de nødvendige rammebetingelser, som det er regeringernes ansvar at få udviklet. 92-gruppen henviste desuden til, at

regeringen har cuttet 80 pct. af de grønne midler, og at der i den udviklingspolitiske strategi slet ikke var henvisning til nogen af de grønne SDG-mål. Det undrer 92-gruppen, at grønne sektorer ikke er en del af den udviklingspolitiske strategi. Fsva. mainstreaming-dagsordenen ønskede 92-gruppen, at den skulle have en lidt mere bindende karakter. Der er behov for kreativ tænkning frem for blot ministererklæringer. 92-gruppen var tilfreds med henvisningen til SDG'erne, og hvordan de kan bidrage til CBD-implementeringen og vice versa. Dog var det vigtigt, at SDG-målene ikke overtager CBD-dagsordenen, da SDG-målene ikke er nær så konkrete som f.eks. Aichi-målene. 92-gruppen opfordrede således til at holde fast i CBD-processen. 92-gruppen støttede regerings arbejde med fortsat at kæmpe for de oprindelige folks rettigheder. Med henvisning til post2020-processen understregede 92-gruppen, at det var vigtigt at være varsom med at tale for hurtigt om den, da det kunne risikere at resultere i mangel på fokus på de nuværende mål og udfordringer.

Generelle forventninger til andres landes holdninger

Det forventes, at der blandt medlemsstaterne er bred opbakning til rådskonklusionerne. Der er ønske fra nogle medlemsstater om at fremhæve visse tiltag, såsom bredere reference til de globale bæredygtighedsmål, en reference til beslutningen om håndtering af undervandsstøj og affald i havene, fremme af synergi mellem alle biodiversitetsrelaterede konventioner og betydningen af den private sektor for implementering af den strategiske plan. Der er blandt medlemslandene bred opbakning til, at der indgår reference til verdensmålene for bæredygtig udvikling. Dog er der ikke enighed om, hvorvidt der skal være specifik eller generel reference til målene. Der synes at være bred enighed om en stærkere opfordring til at øge implementering af den Strategiske Plan og til at sikre konkrete indsatser for at sikre fremdrift i implementeringen af den Strategiske Plan. En overvejende andel af Rådet ønsker reference til udvikling af guidelines i relation til udformning af klimatilpasningsindsatser. Der er i EU-kredsen bred opbakning til at inkludere reference til vigtigheden af at identificere EBSA'er, med særlig fokus på det nordøstatlantiske arbejde.

Der er i EU-kredsen ikke enighed om at inkludere afklaring af at benytte en terminologi 'free prior and informed consent' i rådskonklusionerne.

Fsva. Cartagena- og Nagoya-protokollen er der generel støtte til rådskonklusionerne.

Regeringens generelle holdning

Regeringen hilser forslaget til rådskonklusionerne velkomment.

Regeringen støtter, at der er behov for at styrke ambitionsniveauet for parternes indsats på COP13 og anerkender, at de globale bæredygtighedsmål bredt set, bidrager væsentligt til implementering af den strategiske plan, og at den fulde implementering af den strategiske plan samtidig bidrager til implementering af verdensmålene.

Regeringen støtter, at hensynet til biodiversitet på passende vis integreres i og på tværs af forskellige sektorer (mainstreaming) og finder det væsentligt, at den private sektor opfordres til at integrere hensynet til biodiversitet i deres forretningsplaner og værdikæder, herunder ikke mindst i landbrugssektoren.

Regeringen finder det væsentligt, at alle parter bidrager til implementering af målene for ressourcemobilisering, og at finansieringen heraf skal komme fra flere kilder inklusiv den private sektor. Ligeledes er det vigtigt, at parterne rapporterer om deres indsatser.

Regeringen støtter anbefalinger om beskyttelse og bæredygtig forvaltning af bestøvere og anerkender, at bestøvere udgør en stor værdi for bæredygtig udvikling af fødevarerproduktionen.

Regeringen kan støtte reference til udvikling af frivillige guidelines vedr. design af klimatilpasningsprojekter.

Regeringen støtter, at det af rådskonklusionerne fremgår, at frivillige vejledninger, der vedrører indhentning og brug af traditionel viden fra oprindelige folk og lokale samfund, sker med udgangspunkt i oprindelige folk og lokale samfunds frivillige forudgående informeret samtykke ("free prior and informed consent"). I tråd med forpligtelserne som nedfældet i Kongeriget's Arktiske Strategi (mål/delmål 4 og 5), vil regeringen arbejde for, at principperne i FN-erklæringen om Oprindelige Folks Rettigheder fra 2007 respekteres.

Regeringen finder det derfor vigtigt, at reference til FN-erklæringen om Oprindelige Folks Rettigheder (UNDRIP) indgår i rådskonklusionerne

Regeringen finder det væsentligt, at det af rådskonklusionerne fremgår, at parternes afrapportering om fremdrift af implementering af den strategiske plan og konventionens protokoller sker rettidigt og fyldestgørende.

Regeringen støtter en stærk opfordring til parterne om at ratificere og implementere Nagoya-protokollen og fremhæver, at Nagoya-protokollen er et instrument, der understøtter mobilisering af finansielle ressourcer til udviklingslandene.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Rådskonklusionerne har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Sagen forelægges Folketingets Europaudvalg med henblik på orientering.

2. Bæredygtig vandforvaltning

Rådskonklusioner

Nyt notat.

Resumé

Det slovakiske formandskab har fremlagt et udkast til rådskonklusioner om bæredygtig vandforvaltning med henblik på vedtagelse på rådsmødet (miljø) den 17. oktober. Med konklusionerne anerkender Rådet, at vandressourcerne i EU er under pres, og at der derfor er behov for større fokus på bæredygtig vandforvaltning i forhold til vandtilgængelighed, vandkvalitet og oversvømmelsessikring. Konklusionerne har særligt fokus på bæredygtig vandforvaltning i forhold til vandknaphed, tørke og genbrug af vand. Regeringen støtter, at der vedtages rådskonklusioner om bæredygtig vandforvaltning.

Baggrund

Formandskabet har i forlængelse af drøftelserne på det uformelle rådsmøde den 11. juli 2016 om forbedret vandforvaltning fremlagt udkast til rådskonklusioner om bæredygtig vandforvaltning med særlig fokus på vandknaphed, tørke og genbrug af vand. Rådskonklusionerne ønskes vedtaget på miljørådsmødet den 17. oktober 2016.

Formål og indhold

Med udkastet til rådskonklusioner lægges der op til, at Rådet anerkender, at vandressourcerne i EU er under pres pga. stigende efterspørgsel og klimaforandringer, hvorfor konklusionerne har særligt fokus på bæredygtig vandforvaltning i forhold til vandknaphed, tørke og genbrug af vand.

Rådskonklusionerne lægger bl.a. op til, at Rådet:

- Understreger behovet for en omfattende og sammenhængende vandpolitik i EU
- Udtrykker bekymringer over det langsomme tempo for opfyldelse af de vandpolitiske mål, herunder målet om god tilstand i vandområderne
- Betoner, at bæredygtig vandanvendelse og vandforvaltning bør integreres bedre i andre politikker, f.eks. landbrug, energi, transport og turisme
- Fremhæver vigtigheden af at reducere vandforbruget i alle større industrisektorer i EU
- Fremhæver vigtigheden af bæredygtigt forbrug og produktion samt cirkulær økonomi ift. til at opnå en bæredygtig håndtering og forbrug af naturressourcer, herunder vand og ressourcer i vand
- Opfordrer medlemslandene til at gennemføre tiltag til fremme af genbrug af vand
- Opfordrer Kommissionen og medlemslandene til at forbedre implementering af EU-instrumenter og -politikker om vand.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om forslaget.

Nærhedsprincippet

Der er ikke redegjort for nærhedsprincippet i denne sammenhæng, da der ikke er tale om stillingtagen til lovgivningsmæssige forslag.

Gældende dansk ret

Ikke relevant.

Konsekvenser

Udkastet til rådskonklusioner har ikke i sig selv konsekvenser for EU-budgettet, ligesom de ikke i sig selv forventes at have statsfinansielle, lovgivningsmæssige eller administrative konsekvenser.

Høring

Sagen blev behandlet i specialudvalget for miljø den 29. september 2016 forud for rådsmøde (miljø) den 17. oktober 2016. Udvalget havde følgende bemærkninger:

Danmarks Miljøteknologi (DMT) er positive over de ambitiøse konklusioner. DMT støtter regeringen i alle de vandteknologiske elementer så som at undgå vandspild, undgå vandtab, genbrug af vand og energieffektivitet i vandforvaltningen. DMT bemærker, at regeringen også arbejder for fleksibilitet i de nationale implementeringsstrategier, samspil mellem relevante direktiver samt en juridisk afklaring af perioden efter 3. vandplanperiode – efter 2027. DMI finder det vigtigt, at Danmark prioriterer de vandteknologiske elementer i forhandlingerne.

Dansk Industri (DI) finder rådskonklusionerne ambitiøse og påpeger, at DK kan komme med løsninger på udfordringerne. Hertil tilføjer DI, at det kan overvejes, hvorvidt et nyt direktiv om vandgenbrug vil være den rigtige vej at gå, eller om man hellere skal forsøge at integrere det i eksisterende direktiver og platforme. DI henviser til, at det er en positiv dagsorden, hvor danske virksomheder har noget at byde på, og at det bør understøttes.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der syntes at være generel støtte til udkastet, idet flere medlemslande giver udtryk for, at navnlig afsnittene vedrørende vandforbrug, vandgenbrug og vandspild bør styrkes. I det indledende drøftelser er der fremsat ønsker om bl.a. større fokus på implementering og på fleksibilitet i forhold til landenes muligheder for så vidt angår nationale implementeringsstrategier. Desuden er der ønske om, at konklusionerne udvides til i højere grad også at adressere f.eks. oversvømmelse generelt, og at der i konklusionerne henvises til alle større relevante sektorer, når det kommer til vigtigheden af at reducere vandforbrug. Herudover forventes det, at en række medlemslande på forskellige måder vil ønske at indføje tekst om udfordringerne ved implementering af vandrammedirektivet og om behov for afklaring i forhold til, hvad der skal ske efter vandrammedirektivets tredje planperiode (dvs. efter 2027). Det forventes endvidere, at medlemslandene generelt vil være enige i vigtigheden af sammenhæng mellem vandpolitikken og andre politikområder, og at flere lande vil ønske en henvisning til finansieringsmekanismer. Ligeledes forventes det, at medlemslandene generelt vil afvise ny regulering på området.

Regeringens generelle holdning

Regeringen hilser forslaget til rådskonklusioner velkomment. Regeringen finder det væsentligt, at konklusionerne reflekterer et fælleseuropæisk fokus på at mindske unødigt vandspild i distributionsnettet, på at nedbringe vandforbruget i både husholdninger og industri, og på en højere grad af genbrug af vand med behørig hensynstagen til høje sundhedsstandarder på fødevarerområdet. Desuden arbejder regeringen for, at rådskonklusionerne fokuserer på nedbringelse af energiforbruget i vandforvaltningen. Regeringen lægger samtidig vægt på, at konklusionerne understreger behovet for fleksibilitet i forhold til de nationale implementeringsstrategier for at nå EU's vandpolitiske mål, samt behovet for et bedre sammenspil mellem de relevante direktiver. Endelig finder regeringen, at der er behov for en juridisk afklaring af de regulatoriske rammer efter vandrammedirektivets tredje planperiode - dvs. efter 2027.

Danmarks kompetencer indenfor vandteknologi kan bidrage til at afhjælpe de globale vandudfordringer, og et sæt ambitiøse rådskonklusioner vil således kunne understøtte et europæisk eksportmarked for dansk vandteknologi.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Sagen forelægges Folketingets Europaudvalg med henblik på orientering.